

Tanberg CD-spiller med FULL KONTROLL

CD-spilleren fra Tanberg skiller seg ut fra de andre Tanbergproduktene ved at den i stor grad er basert på deler fra OM leverandører. OM leverandører er de firmaene som utvikler og produserer varer, men som ikke setter sitt navn på produktet.

Av Knut Øverdal

Når f.eks. et europeisk eller amerikansk firma lanserer en ny pick-up, kan man være nokså sikker på at den er både utviklet og produsert av f.eks. et japansk firma som sikkert også har utviklet og produsert en rekke ulike pick-uper. Det samme gjelder for kabler, høyttaler-element, CD-transportere, DA konvertere, kjøleskap, vaskemaskiner osv. Tanberg har tatt utgangspunkt i deler til en CD-spiller som er produsert av andre, modifisert og tilslutt satt det sammen i sitt eget kabinet. Hvis man tar av toppdekslet, ser man også forskjell i printkvaliteten mellom hovedprintet som inneholder digitaldelen/DA konverteren og analogdelen som er utviklet og produsert av Tanberg. Selve analogdelen er bygget opp med transistorer på et innstikksprint som deretter er satt ned i en IC sokkel på hovedprintet. Tanberg har valgt å bruke en DA konverter av 16 bits typen, selv om 1 bits konverterne kanskje etter hvert har overtatt mye av markedet i denne prisklassen. Det finnes ivrige talsmenn for både den ene eller andre typen av DA konvertere som har mange og «gode» argumenter for hvorfor deres syn er det riktige. Det viktigste for oss brukere blir tross alt hvordan den

enkelte spiller totalt sett fungerer uavhengig av hvilket prinsipp som brukes. Utseendemessig er det lite som skiller CD-spilleren fra andre Tanbergprodukter. De er alle i hovedsak bygget opp av sortelokserte aluminiumsprofiler som er full av skarpe kanter, så det gjelder å passe på hvor man skal plassere fingrene. Personlig kan jeg styre min begeistring for denne type «high-tech» design. Spilleren har de kontakter og programmeringsmuligheter som er vanlig på de fleste CD-spillere. Digitalutgangene kan bare benyttes med en 75 ohms koaksialkabel. Til trøst finnes det to digitale utganger slik at en evt. DAT spiller kan kobles til fra digitalt til digitalt i tillegg til f.eks. en tradisjonell ekstern DA konverter. Signalet fra analog- utgangen holder en spenning på ca. 1,8 volt. Som et ekstra pluss skal det brukes en platestrammer som plasseres oppå CD-platen for å dempe vibrasjoner i selve CD-en når den avspilles. Selve avspillings-mekanismen virker på mange måter betraktelig mer mekanisk stabil enn på tilsvarende CD-spillere i samme prisklasse. Da får man heller bare smøre seg med tålmodighet og godta at spilleren er generelt «treg» der det tar litt tid fra man skyver inn CD-skuffen til platen er klar til å avspilles.

Lytteintrykk

Etter litt plunder med å få plassert CD-platen rett vei sammen med platestrammere, var alt klart for en omfattende lytteperiode som stort sett har vært en fornøyelse. Lydgjengivelsen fra denne spilleren er på mange måter meget overbevisende. Inntrykket er at her er det endelig en spiller som låter mer «analog» enn de fleste som jeg har forsøkt. Mange CD-spillere lider under av at lyden og lydbildet er «flatt» og endimensjonalt sammenlignet med en god plate-spillerkombinasjon. Tanbergspilleren derimot har en gjengivelse av dybde, og

følelse av rom som imponerte meg. Ikke nok med at man har følelsen av å se langt innover i et opptaksrom, men instrumentene og utøverene blir også godt differensiert i dybden. Den andre dimensjonen, bredden, er som jeg har opplevd det med andre Tanbergprodukter, litt begrenset i forhold til andre merker. På grunn av dette har ikke Tanbergspilleren et fullt så åpent lydbilde som jeg kunne ha ønsket. Mellomtonen har gode tonale kvaliteter og er fyldig og dynamisk. Et lett anstrøk av varme i mellomtonen gjør at lyden totalt sett heller litt mot det mørke til tross for visse problemer i diskantområdet. Bassgjengivelsen henger godt sammen med mellomtoneområdet ved å inneha de samme dynamiske kvalitetene. Dypbassen virket nivåmessig litt redusert slik at spilleren totalt sett blir mellomtonefokusert. Jeg vil spesielt nevne spillerens gode egenskaper til å inneha full «kontroll» selv under de mest dynamiske og komplekse musikkavsnitt. Der mange spillere begynner å rote til lydbildet, bevarer Tanbergspilleren lydbildet med samme gode punktformighet uansett hva man «provoserer» den med. Kanskje har dette sammenheng med en bedre vibrasjonsdemping av CD-platene enn det som er gjengis på de fleste spillerne i den samme prisklassen?

Etter all denne rosende omtalen er det på tide å helle litt malurt i begeret. På mange måter passet denne spilleren meg og mitt lydideal, og jeg kunne faktisk godt tenkt meg å kjøpe spilleren til eget bruk, hadde det ikke vært for en betoning i diskantområdet som gjør at diskanten blir svakt fremhevet. Det var ikke mulig å overhøre det på f.eks. gjengivelse av de fleste stemmer og meget «kunstig» bearbejdede CD-plater, på andre typer musikk var problemet knapt hørbart. Det gjaldt særlig klassisk orkestermusikk der spillerens dynamiske og «romlige» kvaliteter fullt ut kom til sin rett. Kvalitetene ellers i diskanten var tilfredsstillende. Det irriterte meg grenseløst at en

spiller med så mange gode kvaliteter etter min mening har dette lille problemet i diskangjengivelsen, derfor ble «alle» muligheter utprøvd. Nettstikket ble forsøkt snudd og forskjellige typer kabler mellom CD-spillere og forforsterkeren ble prøvd. Alt dette hadde betydning for lyden, og betoningene i diskanten kan særlig via kablene «bløtes» opp, men helt borte ble de ikke.

Konklusjon

Til prisen kr. 5.990,- får man mye CD-spiller for pengene. På enkelte områder kan Tandbergspilleren konkurrere med en rekke spillere som er betraktelig dyrere. Min erfaring er at sammenhengen mellom pris/kvalitet er lite forutsigbar når det gjelder CD-spillere, hvis man ser bort ifra de aller dyreste fra Mark Levinson, Krell o.l. Særlig interessant bør spilleren være for dem som allerede har, eller har tenkt på å kjøpe en ekstern DA konverter og trenger en mekanisk solid CD-avspiller. Mitt eneste forbehold er diskantgjengivelsen og begrensningene i breddeperspektivet. Her må hver enkelt selv prøve ut hvordan den passer inn med resten av stereoanlegget, og ikke minst hvilken type musikk man liker. Tandberg CD-spiller 3035A • Pris kr. 5.990,- • Forhandler: Akers Mic HiFi • Tlf.: 22 33 45 90.

Kommentar av Knut Vadseth. Da jeg fikk inn den nye Tandberg CD-spilleren til fotografering, fikk jeg øyeblikkelig ideen til å spinne på «norske tradisjoner» med «arvesølv» for å påpeke de positive tradisjoner denne nye CD-spilleren er bygget på (mange husker kanskje Sølvsuper som var HiFi-alderens forløper her i Norge). Det var først da jeg av ren nysgjerrighet prøvde den på mitt eget referanseanlegg at jeg skjønnte at sammenlikningen var særdeles relevant. Dette er en glimrende CD-spiller til halvparten av den prisen jeg i utgangspunktet trodde den ville koste! Jeg er da også i det alt vesentlige enig med de fleste av artikkelforfatteren, Knut Øverdals observasjoner når det gjelder denne spilleren, men vil understreke spillerens kroppslige nærværende lydbilde. Mens nesten alle andre integrerte spillere jeg har hørt låter litt «flisete» i mellomtonen, formidlet denne spilleren stemmer med en glatthet og kropp som er lik forskjellen mellom å se et originalfoto i forhold til en avrastergjengivelse av samme bildet. Følelsen av at lyden er satt sammen av en rekke 0-er og 1-tall er fullstendig fraværende, og lyden minner mer om det man opplever på helt dyre spillere med sparat DA-konverter. Det var også en utrolig tyngde i hele lydbildet, som jeg knapt nok har hørt tidligere på noen CD-spiller, men som jeg kjenner godt igjen fra virkelig dyre

platespillersystemer. Jeg tipper at den solide boksen med en meget forseggjort mekanikk er årsaken til dette, kombinert med en langt bedre analog-elektronikk enn det som sitter i de fleste andre masseproduserte CD-spillere. Men også jeg opplevde en slags unormalitet i diskanten, selv om det artet seg noe annerledes enn det Knut Øverdals beskriver. På mitt anlegg (passiv forsterker, Electrocompaniet 250 W, Respons høyttalere) opplevde jeg deler av diskanten som noe tilbaketrukket på akustiske opptak, men gjenkjente også litt av «fresingen» på næropptak, ikke minst på popmusikk. Min erfaring er at det er akkurat slik disse innspillingene vanligvis låter! For meg går denne smule usikkerhet om hvor god denne Tandbergen egentlig er, mer på om den er litt for dau i øvre mellomtone og diskant. Men så har jeg også kabler som totalt manger «ringing» i dette omrøpødet (MIT-Shotgun og Van den Huls First og Revolution). Denne eventuelle mangel på energi i diskanten kan muligens forklare litt av Øverdals klage på manglende bredde i lydbildet. Uansett er det snakk om så hårfine nyanser at bare lengre tids utprøving på forskjellige typer musikk kan gi noen endelig konklusjon. Dette er simpelthen en av de beste integrerte CD-spillere jeg hittil har hørt, og det som sagt til halve prisen av det jeg trodde jeg måtte ut med for å orke å spille noe annet enn grammofonplater!